

Sem Marsalkó Pétert, sem a képeit nem kell bemutatni a pécsieknek. Legújabb

**, a
Zs**

olnay

Gyár

kertjében

készült

fotóiból

összeválogatott

albumát

viszont

mindenkinek

érdemes

kézbe

vennie

. A

kötet

bemutatóján

jártunk

,

amelyet

a

képek

elkövetésének

helyszínén

, a

Zsolnay

Negyedben

tartott

a

művész

.

(

Képünkön

Írta:

2011. december 08. csütörtök, 09:50

:
részlet
az
albumból
).

Még a fotóalbumot jegyző **Marsalkó Pétert**, városunk neves művészt is meglepte az a nagyszámú érdeklődő

,
amely
"A
**titkok
kertje**"
című
kötetének
bemutatójára
megjelent
a
tényleg
szép
panorámát
nyújtó
Panoráma
teremben

.
Tréfásan
meg is
jegyezte
:
úgy
gondoltam
, ha
hozok
20

Egy letúnt világ - az öröklétnek

Írta:

2011. december 08. csütörtök, 09:50

---

kötetet

,
akkor
mindenkinek
fog
jutni

.
Hát
nem
így
lett

"Életem negyedik legfontosabb pillanata."

A "szűkszavú" fotós helyett elsősorban meghívott vendégei beszéltek a könyvről, a Zsolnaya
król , a G
yárról
és
egy
letúnt
világról
. A
Páva
Zsolt
védnöksége
alatt
elkészült
három

Írta:

2011. december 08. csütörtök, 09:50

---

nyelven
írt
kötetet
maga
a
polgármester
ajánlotta
pécsiek
és
nem
pécsiek
figyelmébe

,
ami
karácsonyi
ajándéknak
is
kitűnő

.
Páva
hozzátette
:
egy
olyan
emberről
beszélünk

,
aki
soha
nem
hagyta
el
városát

,
végig
tűke
,
hűségés
maradt

,
és
hűségét
képeivel
fejezi
ki

.

Írta:

2011. december 08. csütörtök, 09:50

Az
ő
fotói
(is)
hírét
vihetik
szép
városunkak
.

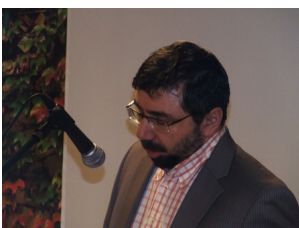
És ez még csak a hallgatóság fele. A Panoráma terem teljesen megtelt.

“Ha Pécs, akkor Zsolnay, ha Zsolnay, akkor Pécs” – hangzott el ez a mondat az album előszavát

gyző

Méhes Károly,

író, szájából. (A bevezető gondolatok ide vonatkozó részét írásunk végén mi is közöljük). Ezt a kettős igazságot mutatja meg nekünk Marsalkó fényképezőgépe, amelynek szándékosan szubjektív képeit nézve mi is felismerhetünk, újra átélhetünk hangulatokat, érzéseket, amiket a Zsolnay kertje kínál számunkra.

Írta:

2011. december 08. csütörtök, 09:50

"Ha Pécs, akkor Zsolnay, ha Zsolnay akkor Pécs."

Kovács Orsolya művészettörténész azzal kezdte méltató gondolatait, hogy érezzük magunkat nagyon szerencsésnek, ugyanis mi, akik a Gyárat az államosítás és a sikertelen privatizáció utáni állapotában láttuk, egy mára már letűnt világban járhattunk, a múlt egy darabkájában szerezhettünk élményeket. Ennek a létnek a részleteit, jeleneteit örökítette meg Marsalkó, és hagyja örökölni az utánunk jövő generációknak.

"A képek hagyják, hogy elmerjünk bennük." (Fotók: Horváth Csaba).

Gyermekeink, akik már csak a kulturális konglomerátumot fogják látni a Zsolnayból, ezeket a színekben gazdag, de nem túlszínezett képeket nézve elkaphatják a múlt utolsó darabkáit. A művészettörténész kiemelte, a könyv hatalmas pozitívuma, hogy nem csak a sikertörténetet "írja meg", hanem bemutatja az áldozatokat, a lemondást, a pusztulást is. Így lesz teljes a Zsolnay-kép.

Írta:

2011. december 08. csütörtök, 09:50

Méhes Károly előszava:

A titkok kertje igencsak csábító cím. A kert otthonosságot sugall, a titok meglepetést, izgalmat, kis borzongást. Olyan mesés az egész. Mert számomra a Zsolnay-történet valójában egy eleven mese. Ami elkezdődött valamikor, és bár a szereplői boldogan éltek, míg meg nem haltak, a mese még most is tart. Mi is szereplői lettünk ennek a mesének, pécsiként alanyi jogon, a Zsolnay Negyed épülése-szépülése során pláne, és ha képesek vagyunk boldogan élni (akár egészen addig, míg meg nem halunk), akkor erre az egyik ok nyugodtan lehet a Zsolnay. Ez a mesebeli család, amelynek tagjai közül senkit sem vezettek el lábbilincsben áfa-csalás miatt, egy Zsolnayt sem fülleltek le, amint eozin-dobozkába rejtve egy bizonyos összeget adott át hivatalos személynek, csupán dolgoztak, alkottak, kitaláltak valamit, aminek folyamatosan lehet örülni. És a nevüket eggyé tették a várossal. Ha Pécs, akkor Zsolnay, ha Zsolnay, akkor Pécs.

Ez az eleven mese vonul végig A titkok kertje lapjain Marsalkó Péter szemével, illetve kamerájával láttatva. Ez a közelhajolás és egyben a tiszteletteljes a meghajlás könyve. A részletekre való odafigyelésé. Megnézi, hogy a kert, ami a maga nemében egy mindenség, mit is tartogat, mit rejteget. Mert bőven van mit felfedezni, ide tényleg illenek – ahogy azt egy rendes beszédben mondani szokták – a költő sorai: *Én úgy vagyok, hogy már száz ezer éve / nézem, amit meglátok hirtelen* . Igen, mert mindig akad valami, ami eddig nem tűnt fel, amit ott és akkor veszünk észre. Ez az album tele van ilyen képekkel, ezekkel a lapról lapra feltáruló titkokkal. Amiket a fotó által kapunk, de aztán mi magunk is nekiindulhatunk, hogy a titkok kertjében megkeressük őket, Marsalkó mester útmutatásai alapján.